

میدون و سوفیا

یک فضای انتخاباتی بی پایان!

پوریا عالمی

• سوفیا... عشقم... دنیای عجیبی است؛ مثلاً حسن روحانی دیروز کاملاً قاطع گفت: «مبارزه با خواست عموم مردم، شرعی و قانونی نیست».

مردم گفتند آفرین! آفرین! ما به تو رای می‌دهیم. تو باید برای ما بجنگی. تو باید با کسانی که با خواست مردم مبارزه می‌کنند مبارزه کنی. ما بهت رای می‌دهیم.

خلاصه سوفیا، فضا خیلی انتخاباتی بود. منتها یکپهو معلوم شد که آقای روحانی شش سال است رئیس‌جمهور مملکت است و ما دوبار بهش رای دادیم که یک کاری بکند. اما سوفیا ما عادت داریم. ما باید مدام رای بدهیم! درواقع کار ما رای دادن است و کار اساتید شعاردادن! می‌دانی سوفیا؟

ما در یک فضای انتخاباتی بی‌پایان به‌سر می‌بریم که همه فقط شعار می‌دهند. سوسوفیا... امیدوارم به جایی برسیم که به فردای انتخابات برسیم و یکی کارها را جمع کند! عاشق انتخابات تو؛ میدون دوم

اتفاق

شب محمد درویش در خانه اندیشمندان

• «شب محمد درویش» چهارشنبه سوم بهمن، ساعت پنج بعدازظهر در تالار فردوسی خانه اندیشمندان علوم انسانی برگزار می‌شود. در این برنامه معرفی یکی از فعالان حوزه محیط زیست کشورمان استادانی همچون عبدالحسین وهابزاده، نویسنده و مترجم کتاب‌های مطرح محیط‌زیستی و بنیان‌گذار مدارس طبیعت در ایران، غلامرضا کاظمی‌دینان، رئیس انجمن روابط عمومی ایران، دکتر حسین آخانی، دکتر محمد فاضلی، دکتر کاوه فرهادی و علی «هابشی» سخنرانی خواهند کرد. خانه اندیشمندان علوم انسانی در تهران، خیابان نجات‌اللهی، چهارراه ورشو قرار دارد.

حرفه‌ای‌ها هوشمندانه انتخاب می‌کنند

عملیات بانکی خود را به همراه بانک تجارت بسپارید حتی اگر در بانک ما حساب ندارید

۱ ورود از طریق اثر انگشت و تشخیص چهره (در صورت وجود قابلیت آن بر روی گوشی همراه)

۲ امکان انتقال وجه، پرداخت قبوض، پرداخت‌های سازمانی شناسه دار، خرید شارژ و بسته‌های اینترنت

۳ امکان انتقال وجه به حساب مقصد تنها با داشتن شماره همراه مقصد

۴ افزودن کارت‌های مبدا و مقصد تنها از طریق اسکن کارت

قابل دریافت از وبسایت اصلی بانک تجارت و بازارهای معتبر اپلیکیشن موبایل

شرق روزنامه

www.sharghdaily.ir

سه‌شنبه ۲۰ بهمن ۱۳۹۷ • ۱۵ جمادی‌الاول ۱۴۴۰ • ۲۲ ژانویه ۲۰۱۹ • سال شانزدهم • شماره ۳۳۴۹ • ۱۶ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۲:۱۶ • اذان مغرب ۱۷:۴۰ • اذان صبح فردا ۵:۴۳ • طلوع آفتاب ۷:۱۱

روزنفرها

fardashargh@gmail.com

کارتون خواب

آلفردو مارتیرنا

بهمن کشاورز حقوق‌دان

۱- به موجب اصل سی‌ونهم قانون اساسی «هنگ حرمت و حیثیت کسی که به حکم قانون دستگیر، بازداشت، زندانی یا تبعید شده، به هر صورت که باشد ممنوع و موجب مجازات است» به همین علت گفته شده است که «تشهیر مجازات افراد چون مجازات جداگانه‌ای محسوب می‌شود، فقط در مواقع خاص میسر است و قانون‌گذار این ضابطه را در قوانین جزایی جدید ما آورده است».

۲- در همین راستا، قانون‌گذار در برخی از جرائم اعلام عمومی محکومیت افراد را البته پس از قطعیت یافتن حکم لازم اعلام کرده و ماده ۳۶ قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲ را به همین مورد اختصاص داده است. مثلاً رشا و ارتشا، اختلاس، مداخله وزرا و نمایندگان مجلس و کارمندان دولت در معاملات دولتی و کشوری، تبانی در معاملات دولتی، پول‌شویی و تصرف غیرقانونی در اموال عمومی یا دولتی مشروط به آنکه موضوع آن بیش از یک میلیارد ریال باشد، الزاماً باید در رسانه ملی یا یکی از روزنامه‌های کثیرالانتشار منتشر شود. بدیهی است رقم یک میلیارد ریال مربوط به سال ۱۳۹۲ است و گمان می‌رود رکورد فعلی قابل قیاس با این رقم نباشد! از این تصریح و ایجاد محدودیت می‌توان نتیجه گرفت که موضوع انتشار مسائل مربوط به کسانی که متهم به امور کیفری مختلف می‌شوند،

منظومه خاموش ۱۳

نورانی

مهدی ججویانی

از صبح قبل از طلوع آفتاب تا صبح روز بعد، یعنی حدود ۲۴ ساعت توی کانال بودیم. البته در مواقع ضروری و شاید هم هواخوری و خستگی در کردن از کانال بیرون می‌رفتیم، اما مجبور بودیم سریع برگردیم. صدای انفجارها از هر دو طرف نمی‌گذاشت که خواب به چشم‌ها بیاید، اما شب پتوها را کشیدیم روی خودمان، دست‌پای همدیگر را بالش قرار دادیم و روی تشک خاک و در اتاق کانال با لالایی خمپاره‌ها به خواب رفتیم. البته در این ۲۴ ساعتی که در کانال بودیم حدود سه‌بار چندیانی از بچه‌های گردان ما را برای مقابله با پاتک عراق که کمی جلوتر اتفاق افتاد انتخاب کردند و به کمک جلویی‌ها فرستادند. مرا از کانال جلو نبردند، چون متاهل بودم و فرزند داشتم؟ احتمالاً. چون با ساده‌دلی فکر می‌کردند که این آدم دو کلمه درس خوانده و پشت جبهه مؤثرتر است؟ آیا نوری را که پیش از شهادت در چهره بعضی از بچه‌ها دیده می‌شد در چهره من ندیدند؟ بی‌تردید ندیدند. ناگفته نماند که در حال پاتک و در گرم‌گرم درگیری، کار چندیانی از هیچ امدادگری بر نمی‌آید. بنابراین بیش از حد جلورفتن امدادگر فقط احتمال شهادت او را بیشتر می‌کند. القصه، از گردان ما دو گروهان قیس و عابس برای مقابله با پاتک تقریباً به طور کامل جلو رفتند که با رشادت‌های زیاده در مقابل پاتک عراق ایستادند. در این روز گردان ما تعداد زیادی شهید داد؛ مثلاً از گروهان ۱۲۰ نفری عابس ۴۰ نفر شهید شدند. بعداً شنیدیم که فرمانده لشکر کتبا از گردان حبیب تقدیر کرده. مسعود صفری همان نوجوان ۱۶ساله که خانهاش نزدیک مسجد امام صادق در محله آریاشهر بود و من در یادداشت‌های قبلی، از او نوشتم، در همین پاتک به شهادت رسید. به جان مادرم قسم، من در آخرین ملاقات، آن نور را در چهره او دیده بودم!

پیشنهاد

دختران مهتاب از سیستان و بلوچستان می‌آیند

زینب نوروزی، کارآفرین و استاد بلوچ‌دوزی، نمایشگاهی از تولیدات متنوع سوزن‌دوزی کارگاه دختران مهتاب را در خانه گفتمان شهر (خانه وارطان) با عنوان «از بلوچستان» برگزار می‌کند. عواید فروش این نمایشگاه برای تجهیز کتابخانه مهتاب نوروزی در قاسم‌آباد بمپور و همچنین برگزاری کارگاه‌های آموزشی و ترویجی مرتبط با زنان و کودکان هزینه خواهد شد. نمایشگاه ساعت ۱۶ چهارشنبه، سوم بهمن، با نمایش مستند «بلوچستان»، به کارگردانی محسن زارعی آغاز خواهد شد و پس از آن نشست چالش‌های توسعه روستایی بلوچستان با حضور پیرمحمد ملازهی و دکتر کامبیز مشتاق‌گوهری برگزار می‌شود. نمایشگاه تا جمعه، پنجم بهمن‌ماه ادامه خواهد داشت. خانه گفتمان شهر (خانه وارطان) در میدان فلسطین، خیابان طالقانی غربی، پلاک ۵۱۴ واقع شده است.

یادداشت

پخش مراحل تحقیق در دادسرا، قانونی نیست

خنده‌دار شدن وجدان عمومی با نظم عمومی جامعه شده باشد، به‌نحوی که مشخصات شاکی و متهم نیز معلوم باشد، صرفاً در حالی ممکن است که دادستان کل کشور این اقدام را از رئیس قوه قضائیه درخواست و مقام اخیر با این تقاضا موافقت کند.

۴- با توجه به آنچه تا اینجا گفته شد، ملاحظه می‌شود: نخست هیچ اطلاعی از مرحله تحقیقات پرونده‌های کیفری -صرف‌نظر از اینکه موضوع پرونده چه باشد- نباید منتشر شود و اگر شد مصداق افشای اسرار شغلی و حرفه‌ای و مستوجب مجازات است. دوم، به این ترتیب موضوع انتشار مطلب یا مطالبی از مراحل بازپرسی‌ها در هر حالت و به هر علتی ممنوع و این ممنوعیت به اصطلاح مفروغ‌العنه است و نیاز به استدلال ندارد. سوم، حتی در مرحله رسیدگی ماهیتی انتشار جریان رسیدگی و گزارش پرونده به شکلی که باعث شناسایی شاکی و متهم شود، موقوف به رعایت تشریفات خاص و اقدام دادستان کل و موافقت رئیس قوه قضائیه است. چهارم، تصویربرداری و ضبط اصوات حسب تبصره ۱ ماده ۳۵۳ جز برای حفظ در پرونده استفاده قضائی، مطلقاً ممنوع است و به طریق اولی انتشار جریان رسیدگی و گزارش پرونده شامل انتشار فیلم و عکس و صدا نمی‌شود. پنجم، تخلف از ماده ۳۵۳ یعنی همه مواردی که درخصوص آنچه در مرحله رسیدگی ماهوی می‌گذرد، گفتیم، در حکم افتر است و به طریق اولی اگر چنین رویدادی درخصوص مرحله تحقیق رخ دهد، ظاهر باید با آن -به استناد ماده ۹۱ و قسمت اخیر ماده ۳۵۳ پیش‌گفته- با رعایت تعدد یعنی افشای اسرار حرفه‌ای و افتر برخورد شود. والله اعلم.

مسئله‌ای بسیار حساس و مهم است. از طرفی، همواره باید به یاد داشت آنچه گفته شده راجع به احکام قطعی دادگاه‌ها پس از رسیدگی ماهوی است.

۳- مؤید این استنباط اینکه قانون‌گذار در قانون آیین دادرسی کیفری مصوب ۱۳۹۲ (اصلاحی ۱۳۹۴) پس از آنکه در ماده ۹۱ تصریح کرده است «تحقیقات مقدماتی به صورت محرمانه صورت می‌گیرد مگر در مواردی که قانون به نحو دیگری مقرر نماید، کلیه اشخاصی که در جریان تحقیقات مقدماتی حضور دارند، موظف به حفظ این اسرار هستند و در صورت تخلف به مجازات افشای اسرار شغلی و حرفه‌ای محکوم می‌شوند» و با این تصریح اطمینان حاصل کرده که مطلبی از مراتب تحقیق افشا و علنی نخواهد شد، آنجا که در خصوص نحوه رسیدگی ماهوی صحبت می‌کرده، پس از اعلام علنی‌بودن محاکمات و تعریف آن در ماده ۳۵۲ و تبصره این ماده، پرو آنچه پیش‌تر در باب مرحله تحقیق گفتیم، در ماده ۳۵۳ همین قانون و تبصره‌های آن درخصوص انتشار مطالب مربوط به این محاکمات علنی احکامی را بیان کرده است: الف) اینکه می‌توان کلیات گزارش پرونده و جریان آن را منتشر کرد، اما نباید چیزی گفته شود که باعث شناسایی شاکی یا متهم بشود؛ ب) اینکه حکم قطعی و مشخصات فرد محکوم‌شده را فقط در موارد مقرر در قانون می‌توان منتشر کرد؛ پ) هر نوع ضبط تصویری یا صوتی از جلسه دادگاه ممنوع است. ولی رئیس دادگاه می‌تواند دستور ضبط تمام یا بخشی از محاکمه را بدهد (که البته این صوت و تصویر ضبط شده صرفاً برای استفاده قضائی بعدی خواهد بود و لاغیر؛ ت) انتشار جریان پرونده در صورتی که موضوع آن باعث

تجربه دیگران

نیمه فراموش شده افغانستان

همچنین تلاش مضاعف برای دسترسی بهتر زنان به مراقبت‌های بهداشتی حیاتی است. از هر ۱۰ زن افغان یک نفر با احتمال مرگ هنگام زایمان روبه‌روست. این وضعیت سبب شد دولت و سازمان‌های غیردولتی از فرماندهان طالبان درخواست کنند ماه‌های بیشتری را به مناطق تحت کنترل خود بفرستند. شمار دختران مدرسه‌رو کاهش می‌یابد و حمایت قانونی از زنان نیز کمتر می‌شود و آزار و اذیت و خشونت علیه زنان در عرصه عمومی رو به افزایش است. رسیدگی به این مسائل نه‌فقط برای زنان افغان، بلکه برای فرزندان، خانواده‌ها و کشورشان ضروری است. بهترین راه تضمین منافع زنان در مذاکرات صلح این است که زنان بر سر میز مذاکره بیایند و نقشی برابر در مذاکره، طراحی و اجرای هرگونه روند صلح داشته باشند. در حالی که اکثر متخصصان سیاست خارجی این پیشنهاد را غیرضروری یا حتی نامطلوب می‌دانند، مشارکت زنان هم اصولی است و هم کارآمد. فرایندهای صلحی که زنان در آن مشارکت داشته باشند، کمتر احتمال دارد شکست بخورند و احتمال بیشتری دارد که توافق حاصله پایدار بماند. برخی ممکن است استدلال کنند که طالبان هرگز با یک زن افغان مذاکره نخواهد کرد، اما قبلاً این اتفاق افتاده است. در سال ۲۰۱۵ گروهی از زنان افغان که همه مقامات و فعالان برجسته دولتی بودند، با نمایندگان طالبان در اسلو دیدار کردند. طالبان به طور صریح خواستار این جلسه بود... از چهار سال پیش که این دیدار انجام شد، دیگر

کاری به منظور تسهیل گفت‌وگو میان زنان افغان و طالبان انجام نشد. شاید دولت‌های غربی برای خوشایند افکار عمومی بر اهمیت حقوق زنان تأکید کنند، اما کمتر پیش آمده که لفاظی‌هایشان پشتوانه‌ای داشته باشد. به طور خاص، دولت ترامپ به این نگرانی‌ها توجهی ندارد چون به حقوق زنان در ایالات متحده نیز بی‌توجه است. جامعه بین‌المللی می‌تواند و باید وارد عمل شود. در مأموریت فعلی ناتو، ۳۹ کشور دارای سربازان مستقر در خاک افغانستان هستند و بسیاری دیگر از کشورها کمک‌های قابل‌توجهی در اختیار افغانستان می‌گذارند. تعهد آنها برای حمایت از هرگونه معاهده صلح، ضروری است. آنها باید از این اهرم استفاده کنند تا اطمینان حاصل شود که زنان بر سر میز مذاکره خواهند بود، مسائلشان در دستور کار قرار دارد و... اگر معلوم شود که اینها ممکن نیست، آن کشورها می‌توانند گفت‌وگوهای موازی را برقرار کنند که منحصر به حقوق زنان تمرکز دارد و مقدمه مذاکرات گسترده‌تری باشد. آنها همچنین باید مبالغه کمک در حوزه‌های مهمی مانند بهداشت و آموزش زنان را افزایش دهند. مطمئناً هرگونه توافق صلح با طالبان شامل مصالحه‌های دشوار و ناگوار خواهد بود. اما توافق‌نامه‌ای که نیمی از جمعیت افغانستان را دربرگیرد، ارزشی ندارد. همچنین حفظ صلحی که زنان بخشی از آن نباشند، کمتر محتمل است. حقوق زنان، چه در افغانستان و چه در دیگر نقاط، یک امر «اضافی» در سیاست خارجی نیست. این حقوق در هرگونه تلاش جدی برای حل اختلاف، ضروری است.

پیشرفت زنان افغان امری ضروری برای کل افغانستان است. با این حال، این زنان ناگهان در مطبوعات بین‌المللی نیز مانند بیشتر جامعه افغانستان دیده نشدند. بسیاری از دیپلمات‌ها در محافل خصوصی نظر می‌دهند که حقوق زنان در مذاکرات با طالبان اولویت ندارد. می‌گویند خوب است اما ضروری نیست و با درنظرگرفتن رفتار وحشتناک طالبان با زنان در دهه ۱۹۹۰ که آن کشور را اداره می‌کردند، احتمالاً مسئله چندان چشمگیری نیست. این طرز تفکر اشتباه است. رهبران طالبان از این مشکل آگاهند که تصویری بالقوه فاجعه‌بار از آنها وجود دارد. جامعه بین‌المللی از دولت طالبان در دهه ۱۹۹۰ به‌شدت انتقاد کرد که بخشی از آن به رفتارشان با زنان مربوط بود. رهبران طالبان اگر بخواهند به‌عنوان یک جنبش سیاسی مشروع و یک شریک قابل قبول در هر گونه توافق درباره تقسیم قدرت، پذیرفته شوند، باید نشان دهند که دیدگاهشان را تغییر داده‌اند. آنها اکنون می‌گویند دختران می‌توانند در نزدیک به ۶۰ درصد کشور تحت کنترل طالبان که تاکنون تفکیک جنسیتی وجود داشته است، به مدرسه بروند. این پیشرفتی مختصر نسبت به یک نسل پیش است. با آنکه زنان افغانستان پس از سال ۲۰۰۱ و شکست طالبان کام‌های بزرگی برداشته‌اند، دستاوردهای آنها در معرض خطر بوده و کارهای بسیار باقی مانده است. به‌تازگی در یک نظرسنجی از ۱۵ هزار افغان، زنان گفتند بزرگ‌ترین مشکل آنها نبود امکانات آموزشی و بی‌سوادی است. سرمایه‌گذاری در آموزش و فرصت‌های کسب درآمد برای زنان و